

Раф. Поповъ

Гората и огънътъ

Всѣка година въ началото на м. априлъ Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти опредѣля т. н. „Седмица на гората“. Съ това се цели да се събуди по-голѣмъ интересъ къмъ нашитѣ гори, като се изтъква тѣхното голѣмо значение за народното стопанство, за здравето на хората и за редъ още ползи, които принасятъ горитѣ на човѣка.

Ние много малко познаваме гората—тази съ нищо незамѣнима благодать, съ каквата природата е дарила човѣчеството. Вие много пѣти сте имали случай да прекарвате подъ хубавитѣ ѣ сѣнки. гѣ единъ пѣтъ сте изпитвали наслада отъ приятния шумъ на листата ѣ, когато ги гали слабиятъ вѣтрець.

Въ много наши народни пѣсни се възпѣва гората, защото тя отъ незапомнени времена е правѣла впечатление на човѣка съ своята красота, съ сѣнчеститѣ си усои, като сигурни скривалища на хайдути и като мѣста, гдето спокойно живѣятъ вили, самодиви и пр., които човѣшкото въображение нѣкога е създадо. Гората е била и ще бжде неocenимъ изворъ за прехраната на много хора. Съ една дума, ползата отъ нея е грамадна. Въпрѣки всичко това, гората има много неприятели. Най-голѣмиятъ ѣ врагъ е човѣкътъ, който извлича най-голѣма полза отъ нея, но който най-без-